בעזהשי"ת

בְּשְׁבִילֵי הָאָרֶץ

וועכנטליכע גליון ארויסצוברענגן שבח ארץ ישראל

גליון מס' 11

פר' דברים
ד' אב תש"פ
July 25, 2020

יְבָרֶכְךָ ה' מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָםִ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

"**וראה**" - ותהיה רואה בטובת ירושלים בעת בנינה.
"**יברכך ה'**" - כי יברכך ה' מציון, מקור שפע הברכות כולן.
(מצודת דוד, תהלים קכח ה)

בשביל הלקט

מאמרים פון ספרים הקדושים וואס ברענגן ארויס די מעלות פון א"י

כי מציון תצא תורה

...שעתידה ארץ ישראל להיות מרחבת ועולה מכל צדדיה כתאנה זו, שקצרה מלמטה ושערי ירושלים עתידים להיות מגיעים עד דמשק. וכן הוא אומר (שיר השירים ז, ה) אַפֵּךְ כְּמִגְדַּל הַלְּבָנוֹן צוֹפֶה פְּנֵי דַמָּשֶׂק, וגליות באות וחונות בתוכה, שנא' וְדַמֶּשֶׂק מְנֻחָתוֹ (זכריה ט, א), ואומר (ישעיהו ב, ב) וְהָיָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נָכוֹן יִהְיֶה הַר בֵּית ה' בְּרֹאשׁ הֶהָרִים וְנִשָּׂא מִגְּבָעוֹת, וְנָהֲרוּ אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם, ואומר (שם, ג) וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לְכוּ וְנַעֲלֶה אֶל הַר ה' בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְיֹרֵנוּ מִדְּרָכָיו וְנֵלְכָה בְּאֹרְחֹתָיו, כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְהוָה מִירוּשָׁלָםִ.

(ספרי, פר' דברים א, א)

ארץ צבי

ארץ ישראל נקראת ארץ הצבי, ואיתא בגמ' (סוף כתובות) ארץ שצביוני בה, והרי הכל נברא לרצונו, שאין לשום דבר קיום לולא רצונו, אלא ששם מתגלה רצונו ית' שכל הנבראים לצביונם נבראו כמו שדרשו חכמים וכל צבאם - לצביונם, וסגולת ארץ ישראל להטות הצביון שלהם לצביונו של הש"י, ודבר זה כתוב בתורה, ג' פעמים כתיב במשנה תורה צבי ואיל, ושנוי בנביאים, ג' פעמים כתי ביחזקאל, צבי היא לכל הארצות (כ ו, טו) צבי ארץ (כה ט) ונתתי צבי בארץ חיים (כו כ), ומשולש בכתובים, ג' פעמים כתיב בדניאל, ויעמוד בארץ הצבי (יא טז) ובא בארץ הצבי (יא טז) להר צבי קודש (יא מה).

(פני מנחם, דברים)

אל המנוחה

...ואין מנוחה אלא ארץ ישראל, שנא' (דברים יב) כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר ה' אלהיך נותן לך.

(ספרי, פר' דברים א, ב)

המשך בדף ב'

א שטילער גאס אין באר שבע
Credit @ruchyl_photography

הגליון של שבוע זו נתנדב
לעילוי נשמת הרה"ח **מרדכי ארי'** בן **רזיאל** ע"ה
מאשקאוויטש מאקעווע-מאנטריאל
היה מרביץ תורה יותר משישים שנה לתשב"ר

אם הבנים שמחה

הגאון רבי ישכר שלמה טייכטהאל זצ"ל הי"ד
ראב"ד פישטיאן-סלאוואקיי ובע"מ שו"ת משנה שכיר
מתורגם באידיש - מיר פרובירן זיך צו האלטן ווי נענטער צום לשון המחבר

פתיחה - המשך...

אויב מיר ווענלן זיך אפקערן פון די תורה רעכטס אדער לינקס, וועט די תורה נישט זיין א מורשה פאר אונז, אזוי אויך וועט ארץ ישראל נישט קענען זיין פאר אונז א מורשה, ווי עס האט ליידער פאסירט לאבותינו ולנו בעוונותינו הרבים. אויך איז דאס אזוי, אז מיר קענען נישט משיג זיין די סודות התורה נאר אויב מיר זענען אין ארץ ישראל, ווי חז"ל זאגן[71] "אווירא דארץ ישראל מחכים". און חז"ל פארציילן אונז די מעלות פון איינער וואס לערנט תורה אין ארץ ישראל, עכ"ד הקדושים. דורך דעם קענען מיר פארשטיין דאס וואס איך האב פריער ארויסגעברענגט, אז תורה און ארץ ישראל בדיבור אחד נאמרו, און דאס זענען צוויי פריינט וואס מען קען נישט אפטיילן, אזוי שרייבט דער הייליגער איש אלקים[72] רמ"ק אין ספר "אור נערב"[73], "עס איז באוויסט אז ארץ ישראל האט גאר א שטארקע נאנטשאפט מיט די תורה, אזוי ווי דאס חיות פון א מענטש האט מיטן הארץ, ווייל דאס לעבן אין די וועלט איז נאר תורה, ווי מען זאגט[74] "וחיי עולם נטע בתוכינו", די חיות און נשמה איז אין הארץ, וואס פון דארט צושפרייט זיך עס צום גאנצן גוף, אזוי איז אויך די ענין פון תורה, וואס איר עיקר איז אין ארץ ישראל", עכ"ל.

איך האב דערנאך געזעהן אין ירושלמי[75], וואס פארגלייכט די מושג פון ירושת הארץ צו ירושת התורה, וויבאלד בייביידע שטייען די ווארט "מורשה", ביי ארץ ישראל שטייט "נתתי לכם מורשה" און ביי תורה שטייט "מורשה קהלת יעקב", איז דער ירושלמי מבאר, אז אזוי ווי ביי תורה ווען מען הייבט אן לערנען, פאלט איין פארן מענטש ספקות און די אנהייב איז שווער, אבער נאכדעם, ווי מער ער לערנט טרעפט ער וואס ער דארף און עס ווערט אים זיס צום סוף, אזוי אויך איז מיט ארץ ישראל, די לשון פון "מורשה" איז "דיהא" וואס מיינט שוואך און ספק'דיג, ווייל עס וועט אונז זיין פיל ספקות און די אנהייב וועט זיין זייער שווער, אבער נאכדעם וואס מיר ווענלן זיך שטארקן מיט וואס נאר מעגליך, וועט אונז זיס ווערן צום סוף, און מיר ווענלן אנטרעפן וואס מיר דארפן, ממש ווי ביי די תורה, עיי"ש.

ואחר כל אלה הדברים, וויל איך רעדן צו די וואס בויען אונזער לאנד אין אונזער דור, דער אייבישטער זאל זיין מיט ענק און עס זאל מצליח זיין אין אייערע הענט, עס איז קלאר ווי דער זון אז אייערע מעשים און ארבעט איז באוויליגט ביים אייבירשטן, איר בויט שטעט, און פון וויסטע פעלדער האט איר געמאכט א שפראצעדיגע פעלד, דאס אלעס איז געשעהן דורך אייער שווערע ארבעט און הארעוואניע, און אין אסאך פלעצער איז דאס מיטגעקומען מיט מסירת נפש ממש, וואס פון נאסע זומפען ווי עס האט געהערשט אלע מיני קרענק, האט איר עס באארבעט צו א שיינעם פרוכטבארן פעלד, און דאס אז דער אייבישטער האט הנאה פון די ארבעט וועל איך אויפווייזן מיט אסאך ראיות, דא וועל איך נאר אראפברענגן איין קלארע ראיה וואס דאס קען מען נישט אפפרעגן, די גמרא אין סנהדרין זאגט[76] "אמר רבי יוחנן, פארוואס האט עמרי זוכה געווען צו מלכות, ווייל ער האט פארמערט א שטאט אין ארץ ישראל". זאגט דער תנא דבי אליהו[77], "איינמאהל ווען איך בין געזעצן אין בית המדרש, האב איך זיי געזאגט, רבותי מיט וואס איז אנדערש געווען עמרי פון אלע אנדערע קעניגן וואס האבן נישט געזעצט זייערע קינדער צו קעניגן נאך זיי, ביז דער עמרי איז געקומען און געזעצט דריי קעניגן אויף זיין שטוהל, האבן זיי מיר געענטפערט, מיר האבן נישט געהערט א תירוץ אויף דעם, האב איך זיי געזאגט, רבותי, ווייל ער האט מוסיף געווען א א גרויסע שטאט אין ארץ ישראל, עמרי האט געטראכט צו זיך, אזוי ווי ירושלים איז פאר די מלכי יהודה, אזוי וועט זיין שומרון פאר די מלכי ישראל", ע"כ. זעה אויך אין ילקוט[78].

איך האב געזעהן אינעם ספר "אוצרות יוסף" להגאון המובהק רבי יוסף ענגיל זצ"ל[79], ווי ער ברענגט אראפ בשם מקובלים[80], אז לכאורה איז שווער פארוואס האט אים דער אייבישטער געגעבן דווקא די שכר פון מלוכה, און נישט קיין אנדערע שכר, שרייבן די מקובלים, אז ארץ ישראל איז לויט די עשר ספירת, מלכות דלמעלה, און וויבאלד ער האט מתקן געווען די ענין פון מלכות מיטן מוסיף זיין א שטאט אין ארץ ישראל, וועגן דעם האט ער זוכה געווען צו מלכות דווקא, עכ"ד הק'. אפילו דער עמרי איז געווען פון די שלעכטע קעניגן, ווי דער פסוק פארציילט אונז[81] "וַיִּקֶן אֶת הָהָר שֹׁמְרוֹן - און ער האט געקויפט דעם בארג שמרון... וַיִּבֶן אֶת הָהָר - און ער האט אויפגעבויט דעם בארג, וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הָעִיר אֲשֶׁר בָּנָה... שֹׁמְרוֹן - און ער האט אנגערופען דעם שטאט וואס ער האט געבויט, שומרון." זאגט אונז דער פסוק ווייטער "וַיַּעֲשֶׂה עָמְרִי הָרַע בְּעֵינֵי ה' - עמרי האט געטוהן וואס איז שלעכט אין די אויגן פון ה', וַיָּרַע מִכֹּל אֲשֶׁר לְפָנָיו - און ער האט שלעכט געטוהן מער פון אלע וואס האבן געקעניגט פאר אים. וַיֵּלֶךְ בְּכָל דֶּרֶךְ יָרָבְעָם בֶּן נְבָט - ער איז נאכגעגאנגן אינגאנצן וועג פון ירבעם בן נבט, וּבְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל - און מיט זיין זונד מיט וואס ער האט געמאכט זינדיגן די אידן", און אפילו די שטאט וואס ער האט אויפגעשטעלט איז נישט געווען לשם שמים, נאר פאר זיין אייגענע כבוד, ווי מיר האבן פריער דערמאנט "כשם שירושלים היא למלכי יהודה כך תהא שומרון למלכי ישראל".

מוז זיין אז אפילו עס איז געבויט געווארן מיט אזוילכע גרויסע עבירות, האט ער נאך אלס מקיים געווען דערמיט די מצות עשה פון ישוב ארץ ישראל, ווייל אויב איז דאס נישט געווען א מצוה וואלט ער נישט באקומען קיין שכר דערפאר. און מיט דעם וואס מיר זעהן אז ער האט באקומען שכר מיט מלכות דוקא, מוז זיין אז ער האט מתקן געווען ספירת מלכות עליונה, וועגן דעם איז אים געקומען אזא גרויסע שכר, אז ער האט זוכה געווען צו דריי דורות פון מלכים. זעהן מיר אז ער האט מקיים געווען די מצוה מיט אלע אירע תיקונים, און עס דערהויבן למעלה מיט דעם וואס ער האט געבויט דא למטה, אפילו דאס איז בכלל נישט געווען זיין כוונה, די ראיה איז פון דעם אז ער האט באקומען אויף דעם שכר מדה כנגד מדה. אויב אזוי זעהסטו דא א קלארע ראיה וואס האט נישט קיין תשובה אויף דעם, אז אפילו די גרעסטע בעל עבירה און כופר אין די גאנצע תורה ר"ל, אזוי ווי עמרי וואס איז געווען אן עובד עבודה זרה, און ווער עס איז מודה אין די עבודה זרה איז

המשך בדף ב'

---

[71] בבא בתרא קנח, ע"ב
[72] רבי משה קורדובירו זצ"ל, נולד רפ"ב, נפטר ש"ל, מגדולי חכמי הקבלה, תלמיד ב"י ורבי שלמה אלקבץ, חי בצפת
[73] חלק ד', פרק ה'
[74] ברכה אחר קריאת התורה
[75] בבא בתרא, פרק ח' הלכה ב'
[76] סנהדרין קב, ע"ב
[77] תנא דבי אליהו רבה פרק ט'
[78] ילקוט שמעוני מלכים א, טז
[79] נולד תרי"ט, נפטר א' חשון תר"פ
[80] מאמר הלבנה, תחילת אות ו
[81] מלכים א, פר' טז, כד-כו

הגהות און קאמענטארן, אדער צו ספאנסערן א וואך: שיקט אריין צו blebo87@gmail.com

יוצא לאור ע"י מכון: **לְבִּי בְּמִזְרָח**, ירושלים עיה"ק

בשבילי הארץ
וועכנטליכע גליון ארויסצוברענגען שבח ארץ ישראל

בשבילי הלקט - המשך מדף א'

נהר הגדול

עד הנהר הגדול - פירוש רש"י: מפני שנזכר עם ארץ ישראל קוראו גדול משל הדיוט אומר עבד מלך מלך הדבק לשחוור וישתחוו לך (שבועות מד) קרב לגבי דהינא ואידהן.

(רש"י פר' דברים א, ז)

שבחה של ארץ ישראל

צידונים יקראו לחרמון שריון והאמרי יקראו לו שניר. הרי שלש שמות, וכתיב (דברים ד) ועד הר שיאון הוא חרמון, הרי שנקראו לו ארבעה שמות, חרמון, שריון, שניר, שיאון. ולמה הוצרכו ליכתב, להגיד שבחה של א"י שכל אחד ואחד ממלכי האומות היה קורא שם מקומו בשם א"י, כזו שארבע מלכיות מתפארין בה, זה אומר על שמי נקראת וזה אומר על שמי נקראת.

(רבינו בחיי, פר' דברים ג)

נקודה הפנימית

והנה בחינת שבת הוא הנקודה הפנימית של כל ימי השבוע, היינו שבו בשבת הוא השראת השכינה להשפיע לכל ימי החול, וכן ארץ ישראל הוא הנקודה הפנימית של כל העולם, ובחינת ירושלים ובית המקדש וקודש הקדשים הוא הנקודה הפנימית לארץ ישראל, שבו השראת השכינה להשפיע קדושה לכל העולם, וישראל המה הנקודה הפנימית של כל האומות, ובעבור אלו הנקודות היתה עיקר בריאת העולם.

(בת עין, פר' דברים)

ארץ העמים

לזה אמרו בני בבל (תהלים קלז, ד) איך נשיר את שיר ה' על אדמת נכר. בהיותם בגלות בין העכו"ם א"א לומר שירה מחמת הניצוצות של בני ישראל אשר נתפזרו בין העובדי כוכבים ויתערבו בגוים וילמדו מעשיהם, אף שאין עמהם בחדר, ולזה ישראל שבחוץ לארץ עובדי ע"ז בטהרה, ולכך גזרו טומאה על ארץ העמים שהם מטמאים האויר.

(תפארת שלמה, פר' דברים)

ארץ כנען

וכן מצינו בענין ארץ ישראל, שירושת הארץ הקדושה שנתן הקב"ה לישראל היא רק בכח הכנעה. כדאיתא בניצוצי אורות על הזוה"ק (ח"ג קנט) וכן בשל"ה פר' לך, שהארץ נקראת ארץ כנען גם אחרי שנתנה לישראל, לפי שהיא ארץ הניתנת רק לנכנעים, רק מי שהוא לב נשבר ונדכה זוכה להרגיש קדושת ארץ ישראל. וזה היה הפגם של המרגלים, כמש"נ כולם אנשים ראשי בני ישראל, דמשמעו שהיו אנשים גדולים מאד אבל חסרונם היה מה שהיו ראשי בני ישראל, שלא היה להם לב נשבר, ע"כ לא זכו לארץ ישראל, רק טפכם אשר אמרתם לבז יהיה, המה יבואו שמה והם יירשוה, כי ארץ ישראל ניתנת רק לנשברי לב ודכאי רוח.

(נתיבות שלום, פר' דברים)

טובה הארץ מאד מאד (במדבר יד, ז)

אם הבנים שמחה - המשך מדף א'

ווי ער לייקנט אין די גאנצע תורה, פון דעסטוועגן דאך האט ער זוכה געווען און מתקן געווען מיטן בויען א שטאט אין א"י צו אלע תיקונים וואס איז דא אין די מצוה אין די אויבערשטע וועלטן. אויב אזוי, האסטו דא א ראיה ברורה אויף דאס וואס עס ווערט געמאכט אין אונזערע צייטן, אז ליידער זענען די וואס בויען דאס לאנד פון די עוזבי התורה בעווה"ר, ר"ל. אבער זיי זענען זיכער נישט ערגער פון עמרי וואס די תורה האט אויף אים מעיד געווען אז ער האט געטוהן שלעכטס בעיני ה' מער פון אלע פאר אים, און געגאנגען אין די דרכים פון ירבעם בן נבט וואס האט מחטיא געווען אידישע קינדער, און פון דעסטוועגן דאך ווען עס איז געקומען צו בנין ארץ ישראל האט ער מקיים געווען די מצוה כתיקונה, ווי אויך דער יחוד איז געמאכט געווארן למעלה דורך אים, די זעלבע איז קלאר אז די ספירת מלכות אין די עולמות עליונים ווערן דערהויבן דורך די מעשי הבנין פון די וואס בויען יעצט דאס לאנד, יהיו מה שיהיו אפילו די גרויסע פושעים, דאך ווערט זייערע מעשים פון בויען דאס לאנד באוויליגט ביים בורא עולם, און תיקונים מיט יחודים ווערן געמאכט דורך זיי, דורך דעם וואס זיי בויען בנינים, און פארפלאנצען דאס לאנד צו זיין פרוכטבאר, וואס דאס איז דער עיקר ישוב הארץ, (ווי דער מהרש"א שרייבט[82], אז דער עיקר מצות ישוב הארץ איז דורך פעלדער און וויינגערטנער, עיי"ש). אזוי אויך שרייבט רבינו החת"ס[83], אז ארץ סיחון ועוג איז נישט געווארן אנגערופען ארץ נושבת - א באזעצטע לאנד, אפילו עס איז למעשה יא געווען באזעצט, ווייל עס איז נישט געווען פארפלאנצט דורך אידן נאר דורך גוים, האט עס צוליב דעם נישט געקענט ווערן אנגערופען ארץ נושבת ווייל עס איז געווען פוסט און נישט פארפלאנצט, וזה אמת, עכ"ד. איז דער עיקר פון ישוב הארץ דורך איינפלאנצען. מען קען זעהן א ראיה ברורה צו זיינע ווערטער פון די פסוק[84] "אֵלֶּה בְנֵי שֵׂעִיר הַחֹרִי יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ", דרש'נן חז"ל[85], ווי רש"י ברענגט דארט אראפ, "אז זיי זענען געווען בקיאים בישובה של הארץ, פיל אן דעם שטיקל ערד מיט זיתים, און דעם שטיקל מיט טרויבן, זיי האבן טועם געווען די ערד און געוויסט פון דעם, וועלכע פלאנצונג איז גוט פאר דעם ארט", זעהן מיר אז דאס מיינט עיקר ישוב הארץ, זעה אין תשובות הרשב"ש[86], ווי אויך דעם חת"ס[87] ווי ער שרייבט "אז אקערן און זייען אין ארץ ישראל איז אזוי ווי איינער איז מקיים מצות תפילין, סוכה אדער לולב, עיי"ש.

ניטשט נאר דאס, איך האלט אז דער פשוט'ער איד וואס בויט דאס לאנד אן קיין שום כוונה לשם שמים נאר פאר זיין אייגענע טובה, טוט מיט דעם א גרעסערע תיקון בעולמות עליונים פון וואס א צדיק טוט, אפילו פון די גרויסע צדיקים מיט זיין תיקון חצות מיט בכיות און קינות אויף די שכינה און גלות, וואס אוודאי טוט ער מיט דעם א גרויסע תיקון, אבער מיט די גאנצע תיקון וואס ער מאכט קומט דאס נישט צו צי דעם תיקון וואס עס טוט דער פשוט'ער מענטש מיט דעם וואס ער טוט בויען בפועל, אפילו אן קיין שום כוונה לשם שמים, ווי דער גמרא אין סנהדרין ווייזט אויף דעם, אזוי אויך שטייט אין[88] "ראשית חכמה" אז דער עיקר תיקון ווערט געמאכט פון דעם וואס טוט דעם מצוה לפועל, עיי"ש. דערנאך האב איך געטראפן אינעם ספר[89] "ישמח משה"[90] אז א מעשה מצוה בפועל אפילו אן קיין שום כוונה, העלפט מער ווי א מצוה אן קיין פעולה מעשית אפילו מיט גרויסע כוונות, עיי"ש. על כן, מיינע ווערטער זענען קלאר און אמת, מען קען זיך אויף דעם נישט קריגן, א חוץ דער וואס וויל זיך קריגן אויפן אמת.

אזוי איז אויך לויט די כללי הלכה, עס איז באוויסט פון פוסקים[91], אז א מצוה וואס האט א מעשה דארף נישט קיין כוונה, און די מצוה בלייבט אף בלי כוונה. עיין רשב"א[92], אז א מעשה מצוה וואס מען קען נישט איבערטוהן, אפילו אויב די מצוה איז געווען הבא בעבירה טוט עס נישט שאטן, און די מצוה איז א מצוה אפילו עס איז געטוהן געווארן דורך אן עבירה, די זעלבע דא, וויבאלד דער ישוב פארמערט זיך און ווערט פארגרעסערט דורך זייערע מעשים, און מען קען נישט איבערטוהן די מעשה אז כאילו עס איז קיינמאהל געווען, ווייל אונז האבן הנאה פון דעם, אפילו זיי וואלטן דאס געטוהן בעבירה ח"ו, איז די מצוה נאכאלץ געטוהן געווארן מיטן גאנצן שטארקייט, בנגלה ובנסתר. לויט דעם איז קלאר וואס איך האב געזאגט, אז די בויען פון אונזער לאנד אין די יעצטיגע זמנים, אפילו ח"ו עס איז געטוהן געווארן בעבירה אין די בחינה פון אין עושים רצונו של מקום מיט אנדערע מצות התורה, מכל מקום איז די מעשה הבנין באוויליגט ביים אייבערשטען און אנגענומען לפני כסא כבודו באהבה ובחיבה יתירה, וועגן דעם, איעדער איד אשר לבו נאמן לה' באמת ובתמים, און זיין אהבה צום אייבירשטען און זיין פאלק איז העכער זיין אייגענע אהבה, זאל ער מחשיב זיין און שעצן די מעשה הבנין וואס ווערט יעצט געטוהן בארצינו הק'.

המשך בגליון הבא אי"ה

[82] ברכות נח, ע"א - צ"ע שמשמע משם להיפך
[83] דרשות חת"ס, לשבה"ג שנת תקנ"ח
[84] בראשית לו, כ
[85] שבת פה, ע"א
[86] סי' א, ב, ג
[87] סוכה לו
[88] בהקדמה
[89] רבי משה טייטלבוים זצ"ל מאוהעל, נולד תקי"ט, נפטר כ"ח תמוז תר"א
[90] פר' אמור
[91] תר"י סוף פרק א ברכות
[92] יבמות דף קג

לְאָרְכָּהּ וּלְרָחְבָּהּ

באשריבן שטעט, דערפלעך, היסטארישע פלעצער, און מקומות הקדושים אין ארץ ישראל

קבר אר"י הקדוש

בית החיים, צפת עיה"ק

רבי יצחק בן שלמה לוריא איז געבוירן געווארן אין ירושלים, אין יאר רצ"ד (1534) דער אר"י הק' איז געווען א תלמיד פון רבי בצלאל אשכנזי, בעל שיטה מקובצת. זיין פאטער איז נפטר געווארן ווען ער איז אלט געווען אכט יאר, ער איז דאן געפארן קיין מצרים צו זיין פעטער.

ביי די פופצען יאר האט ער זיך שוין אויסגעצייכנט פון די גרעסטע תלמידי חכמים אין מצרים, ער האט זיך מתבודד געווען פאר זעקס יאר און זיך דאן דערהויבן צו גאר גרויסע מדריגות און גילוי אליהו. דער הייליגער בית יוסף וואס האט זיך משדך געווען מיט אים דורך געבן א זוהן, האט אויף מעיד געווען אז ער האט די נשמה פון איינע פון די נביאים הראשונים.

אין יאר ש"ל (1570) איז ער אנגעקומען מיט זיין משפחה קיין צפת. דער רמ"ק האט געזאגט פאר זיינע תלמידים אז ביי זיין לוויה וועט מען וויסן ווער עס איז זיין ממשיך, דער וואס וועט זעהן א זייל פון פייער גיין נאך זיין מטה, פונקט געמאלטס איז דער אר"י אנגעקומען אין צפת און געזעהן דעם זייל פון פייער, אזוי איז ער נתגלה געווארן.

זיין תלמיד רבי חיים וויטל זי"ע שרייבט אויף אים אז חוץ תורת נגלה ונסתר, איז ער געווען בקי במעשה בראשית, מעשה מרכבה, די שמועסן פון עופות,ביימער און גראז, און די שפראך פון

מלאכים, מיט חכמת הפרצוף, חכמת היד, פתרון חלומות. ער האט געוויסט וואס מענטשען האבן געטוהן און וואס זיי גייען טוהן, געקענט חכמת הגלגולים, און אלע חכמות זענען געווען פאר אים אפן אן דעם וואס ער דארף דאס חוקר זיין, ער האט געזעהן נשמות בשעת זייער פטירה און אויך אין בית הקברות, געזעהן אויף די שטערן פון א מענטש זיינע מעשים און זיי געגעבן תיקונים לויט זייער שורש נשמה.

די חיד"א שרייבט, עס איז מיר קלאר אז ער איז געריייניגט געווארן מיט דעם אפר הפרה דורך אליהו הנביא ז"ל, פון דעמאלטס האט אויף אים גערוהט א וואונדערליכן רוח הקודש.

עס איז דא עטליכע פיוטים אויף שב"ק וואס דער אר"י האט פארפאסט, אזמר בשבחין, אסדר לסעודתא און בני היכלא, ווי אויך יום זה לישראל אורה ושמחה.

ווען איז אלט געווען אינגאנצן אכט און דרייסיג יאר האט ער צוריק געקערט זיין נשמה ה' אב בשנת של"ב (1572). ער ליגט אינעם אלטען בית החיים אין צפת לעבן דער רמ"ק, אויך ליגט דארט זיין פרוי און זיין מאמע.